

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 1To/88/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5821010079
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 03. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Anna Miháliková
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2024:5821010079.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Anny Mihálikovej a sudcov JUDr. Adriany Gallovej a JUDr. Štefana Tomáša, na verejnom zasadnutí konanom 19. marca 2024 prejednal odvolanie obžalovaného A. B., nar. XX.XX.XXXX, proti rozsudku Okresného súdu Námestovo, sp.zn. 4T/11/2021 z 21.9.2023 a takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 2 Tr. por. z r u š u j e rozsudok Okresného súdu Námestovo, sp.zn. 4T/11/2021 z 21.9.2023 v časti - vo výroku o treste.

Na podklade § 322 ods. 3 Tr. por., pri nezmenenom výroku o vine rozsudku Okresného súdu Námestovo, sp.zn. 4T/11/2021 z 21.9.2023,

obžalovaného A. B., nar. XX.XX.XXXX vo B. C. D., trvale bytom E. XXX/XXX, B. C. D.,

o d s u d z u j e :

Podľa § 245 ods. 1 Tr. zák., § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák., § 36 písm. k), l) Tr. zák., § 37 písm. m) Tr. zák., § 56 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. a § 42 ods. 1 Tr. zák., v spojení s § 41 ods. 1 Tr. zák. na súhrnný peňažný trest vo výške 2 000,- (dvetisíc) eur.

Podľa § 57 ods. 3 Tr. zák. pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, ukladá obžalovanému náhradný trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) mesiace.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. z r u š u j e výrok o treste v rozsudku Okresného súdu Námestovo, sp.zn. 6T/51/2021 zo dňa 24.5.2022, právoplatný dňa 24.5.2022, ktorým bol obžalovanému uložený peňažný trest vo výške 1 500,- eur a iné, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili svoj podklad.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. obžalovanému ukladá trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu po dobu 30 (tridsať) mesiacov.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Námestovo, sp.zn. 4T/11/2021 z 21.9.2023 bol obžalovaný A. B. uznaný vinným z prečinu poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Tr. zák., na skutkovom základe, že:

dňa 29.11.2020 v čase od 22.00 hod. do 22.30 hod. na parkovisku pred bytovkou

č. XXX/X na ulici F. v C. opakovane pristupoval k tam zaparkovanému motorovému vozidlu značky Chrysler Sebring AE kabriolet, modrá metalíza, ev. číslo C., a poškodzoval ho, pričom takto postupne železnou tyčou rozbil vonkajšie spätné zrkadlo na strane vodiča, vonkajšie spätné zrkadlo na strane spolujazdca, následne rukou rozbil sklenenú výplň okna na strane vodiča a sklenenú výplň okna na strane spolujazdca, čím jeho vlastníkovi A. G., nar. XX.X.XXXX spôsobil škodu v celkovej výške 669,- eur.

Za to bol odsúdený podľa § 245 ods. 1 Tr. zák., s použitím § 42 ods. 1 Tr. zák., § 36 písm. l) Tr. zák., § 37 písm. m) Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák. na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 4 mesiace.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. súd zaradil obžalovaného na výkon trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Zároveň podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. zrušil výrok o treste uloženom obžalovanému rozsudkom Okresného súdu Námestovo, sp.zn. 6T/51/2022 zo dňa 24.5.2022, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili svoj podklad. Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. uložil obžalovanému trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu po dobu 30 mesiacov.

Citovaný rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože bol napadnutý odvolaním obžalovaného do výroku o treste. Zo zápisnice o hlavnom pojednávaní z 21.9.2023 vyplýva, že obžalovaný po vyhlásení rozsudku, jeho odôvodnení a poučení o opravnom prostriedku zahlásil voči rozsudku odvolanie. Prokurátor požiadal o doručenie rozhodnutia súdu (na č.l. 170 súdneho spisu).

Z dôvodov odvolania obžalovaného, písomne doplnených prostredníctvom obhajcu (na č.l. 181-183 súdneho spisu) je zrejmé, že odvolanie smeruje proti výroku o treste. Nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 4 mesiace považuje za neprimerane vysoký a úplne nezmyselný. Primárne poukázal, že skutok, ku ktorému sa obžalovaný v plnom rozsahu priznal, sa stal takmer pred troma rokmi. Tiež namietal aj zásadný nesúlad medzi trestom uvedeným v trestnom rozkaze a v napadnutom rozhodnutí. S odvolaním sa na účel trestu nie je obžalovanému zrejmé, aký účel má mať za daný skutok uložiť niekomu po troch rokoch nepodmienečný trest odňatia slobody na 4 mesiace. Zaradil sa do pracovného kolotoča, dlhodobo pracuje v Nemecku. Má vyživovacie povinnosti voči maloletým deťom. Takto uložený trest v rozpore so zásadami ukladania trestov v konečnom dôsledku mu spôsobí ťažkosti pri zaradení sa do normálnej spoločnosti. Súd by sa nemal bezbreho stotožňovať s návrhmi prokuratúry, ale mal by pri rozhodovaní o treste zväžiť všetky okolnosti. Samotný výrok o vine je chybný tým, že uvádza, že obžalovaný svojím konaním spôsobil škodu vo výške 669,- eur. Z výpovede poškodeného v prípravnom konaní vyplýva, že samotná škoda bola vo výške 450,- eur a túto škodu obžalovaný poškodenému v plnom rozsahu uhradil. Táto nesprávnosť spôsobuje aj ďalšiu pri posudzovaní poľahčujúcich a priťažujúcich okolností. Napriek tomu, že na to na pojednávaní opakovane poukazovali, súd zjavne zabudol priznať obžalovanému poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 písm. k) Tr. zák., a to, že dobrovoľne nahradil spôsobenú škodu, čo priamo vyplýva zo spisu. Pri posudzovaní trestu mal brať súd do úvahy prevahu poľahčujúcich okolností nad priťažujúcimi. Aj pre túto absenciu považujú predmetný rozsudok za arbitrárny. Zároveň súd nesprávne dospel

k posúdeniu priťažujúcej okolnosti, kde ani z odôvodnenia rozsudku nie je zrejmé, z akých skutkových okolností vyplýva, že sa dopustil iného trestného činu. Namietal aj nesprávnu chronológiu v usporiadaní výroku rozhodnutia, keď podľa názoru obhajoby najprv malo byť uvedené, aký výrok je zrušený a až následne mal byť vo výrokovej časti uvedený uložený trest. V odôvodnení súd konštatoval, že nevyhnutnou zásadou pri ukladaní trestu je zásada úmernosti trestu. Z nej vyplýva, že trest musí byť úmerný k spáchaniu trestného činu.

V danom prípade si je obžalovaný vedomý svojej chyby. Potom ako pristihol svoju priateľku s iným mužom, konal impulzívne, keď poškodenému poškodil auto, čím mu spôsobil škodu, ktorú mu následne aj uhradil. Rovnako sa poškodenému aj ospravedlnil a dokonca sú aj opäť priatelia. Z výpovede poškodeného A. G. vyplýva aj skutočnosť, že do daného incidentu vychádzal s obžalovaným veľmi dobre. Týmto však nechce nijakým spôsobom obhajovať svoje konanie. Sumarizujúc skutkové okolnosti, je teda zrejmé, že si je vedomý svojho konania. Vzhľadom na okolnosti daného prípadu nepovažuje však uložený trest odňatia slobody za nijako úmerný spôsobenému následku. V danom prípade má za to, že súd mal zväžiť aj možnosť aplikácie materiálneho korektívu na daný prípad. Ďalej namietal nezrozumiteľnosť odôvodnenia rozsudku, keď na jednej strane si má obžalovaný odpykať trest v ústave so stredným stupňom stráženia a na strane 5 odôvodnenia rozsudku je uvedené, že obžalovaný nebol

v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody, a preto je zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom strázenia. Odôvodnenie rozhodnutia absolútne nekorešponduje s výrokom daného rozhodnutia. V tomto smere poukázal, že rozsudok má byť jasný a jasne odôvodnený a za porušenie práva na spravodlivý súdny proces v zmysle judikatúry ESĽP, ako aj Ústavného súdu SR je potrebné považovať aj nedostatok riadneho a vyčerpávajúceho odôvodnenia rozhodnutia súdu. Neuvedenie konkrétnych úvah v odôvodnení rozhodnutia súdu vylučuje možnosť vecného preskúmania tohto rozhodnutia odvolacím súdom.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti navrhol, aby odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. e) Tr. por. v celom rozsahu zrušil výrok o treste rozsudku okresného súdu a vo veci rozhodol sám tak, že uloží obžalovanému trest odňatia slobody s podmieneným odkladom jeho výkonu.

Súčasťou spisu nie je vyjadrenie prokurátora k odvolaniu obžalovaného.

Krajský súd vykonal verejné zasadnutie o odvolaní v neprítomnosti obžalovaného po splnení zákonných podmienok s tým, že doplnil dokazovanie o listinný dôkaz – správu Okresného súdu Vranov nad Topľou zo dňa 18.3.2024, označenú ako záznam o osvedčení sa odsúdeného. Z obsahu tejto správy vyplynulo, že skúšobná doba podmieneného odkladu výkonu trestu odňatia slobody u odsúdeného A. B., uloženého mu trestným rozkazom Okresného súdu Vranov nad Topľou, sp.zn. 13T/3/2020 zo dňa 21.1.2020, mu uplynula dňa 16.10.2021 a súd do dvoch rokov od uplynutia skúšobnej doby neurobil rozhodnutie podľa § 50 ods. 4 Tr. zák. bez toho, že by podmienenčne odsúdený mal na tom vinu, a preto má za to, že podmienenčne odsúdený sa v zmysle § 50 ods. 6 Tr. zák. osvedčil a podľa § 50 ods. 7 Tr. zák. sa na páchatel'a hľadí, ako keby nebol odsúdený.

Na verejnom zasadnutí v konaní pred odvolacím súdom prokurátorka navrhla odvolanie obžalovaného v plnom rozsahu podľa § 319 Tr. por. zamietnuť. Odkázala na to, že obžalovaný urobil vyhlásenie viny, ktoré je riadnym opravným prostriedkom nenapadnuteľné. Pokiaľ ide o výrok o treste, trest uložený rozhodnutím okresného súdu považuje za primeraný a akceptovateľný, a to predovšetkým vzhľadom na oboznámený odpis registra trestov, z ktorého vyplýva, že obžalovaný sa v minulosti dopustil viacerých trestných činov, prevažne majetkového charakteru. Obhajca navrhol v plnom rozsahu odvolaniu vyhovieť. Predmetný rozsudok je po formálnej stránke neakceptovateľný, nachádza sa v ňom množstvo chýb, s ktorými by sa mal senát vysporiadať. Uložený trest považuje za nelogický, v rozpore so zásadami ukladania trestov. Išlo len o nedorozumenie v milostnom trojuholníku a daný trest považuje za neprimerane prísny.

Krajský súd, ako súd odvolací, predtým ako začal plniť svoju preskúmovaciu povinnosť podľa § 317 Tr. por., zistil, že odvolanie obžalovaného bolo podané včas, v lehote stanovenej § 309 Tr. por., bolo podané oprávnenou osobou v súlade s § 307 ods. 1 písm. b) Tr. por., odvolanie spĺňa náležitosti § 311 ods. 1, ods. 2 Tr. por. a nedošlo k vzdaniu sa práva na podanie odvolania alebo k späťvzatiu podaného odvolania v zmysle § 312 Tr. por., a preto odvolací súd nepostupoval podľa § 316 Tr. por.

Podľa § 317 ods. 1 Tr. por. ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Po preskúmaní rozsudku súdu prvého stupňa v rozsahu a z dôvodov podaného odvolania obžalovaného odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného je dôvodné a na jeho podklade podľa § 321 ods. 1 písm. e) Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok prvostupňového súdu vo výroku o treste, pretože tento trest čo do uloženého druhu trestu považoval za neprimerane prísny, a preto odvolací súd sám o treste rozhodol.

Okresný súd zistil dostatočne skutkový stav, pokiaľ ide o rozhodnutie o treste, z takto zisteného skutkového stavu veci po jeho doplnení o vyššie konkretizovaný dôkaz potom vychádzal aj krajský súd pri rozhodovaní o odvolaní obžalovaného.

Len pre úplnosť treba uviesť, že výrok o vine bol právoplatný dňom vyhlásenia rozsudku, nakoľko obžalovaný urobil vyhlásenie o vine podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por., ktoré bolo zákonom predpísaným spôsobom súdom prijaté, a súd vykonal dokazovanie len v súvislosti s rozhodnutím o treste.

Z návrhu obžalovaného na rozhodnutie o odvolaní, ako aj jeho podstatného obsahu je zrejmé, že odvolanie smerovalo výlučne len do výroku o treste. Námietku ohľadom zlej výšky škody v skutkovej vete výroku rozsudku odvolací súd posúdil v kontexte s námietkou obžalovaného, že mu súd nepriznal poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. k) Tr. zák., že obžalovaný dobrovoľne nahradil škodu.

Ak okresný súd priznal obžalovanému len jednu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Tr. zák., tak zistené skutočnosti nevyhodnotil správne.

Preskúmaním veci krajský súd jednoznačne uzatvára, že prvostupňový súd mal priznať obžalovanému poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. k) Tr. zák. Z obsahu spisu - výpovede svedka poškodeného - A. G. (na č.l. 22-27 spisu) z 26.1.2021 mal krajský súd jednoznačne preukázané, že škoda spôsobená protiprávnym konaním obžalovaného bola poškodenému nahradená v rozsahu vykonanej opravy motorového vozidla v sume 450,- eur. Doslovne poškodený uviedol, že auto mu opravil jeho známy lacnejšie, len za sumu 450,- eur a túto škodu mu A. B. v tejto plnej výške uhradil, a preto nežiada, aby bol zaviazaný k úhrade škody. Ďalej poškodený dodal, že nemá záujem na jeho ďalšom trestnom stíhaní. Osobne je presvedčený, že auto mu poškodil zo žiarlivosti, resp. z vášne k bývalej, resp. menovanej opätovnej priateľke, ktorej meno má vytetované aj na hlave.

Obžalovanému prináleží aj poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. l) Tr. zák., nakoľko sa k spáchaniu trestnej činnosti od začiatku trestného stíhania priznal a svoje konanie oľutoval. Túto poľahčujúcu okolnosť mu správne priznal aj okresný súd. Tento postoj obžalovaného bolo potrebné vyhodnotiť v prospech obžalovaného.

Krajský súd sa nestotožnil s námietkou obhajoby, že priťažujúca okolnosť podľa § 37 písm. m) Tr. zák. bola obžalovanému priznaná nedôvodne. Z odpisu registra trestov vyplýva, že odsúdenie pod bodom 6. – na základe trestného rozkazu Okresného súdu Vranov

nad Topľou, sp.zn. 13T/3/2020 z 21.1.2020, právoplatného dňa 15.2.2020, po doplnení dokazovania bolo obžalovanému zahladené, ktoré účinky nastali zo zákona. Odsúdenia obžalovaného pod č. 7. a 8. v odpise registra trestov sú odsúdenia iného členského štátu Európskej únie. Tieto v zmysle § 7b) ods. 2 Tr. zák. sa na účely trestného konania zohľadnia rovnako, ako keby boli vydané súdom Slovenskej republiky, ak boli vydané pre čin trestný aj podľa právneho poriadku Slovenskej republiky. Pretože tieto iné odsúdenia spĺňajú tieto zákonné podmienky, boli vyhodnotené v neprospech obžalovaného ako priťažujúca okolnosť podľa § 37 písm. m) Tr. zák. Vzhľadom na uvedené krajský súd ukladal trest obžalovanému pri prevahe poľahčujúcich okolností podľa § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák.

Pre úplnosť sa žiada dodať, že obžalovanému ukladal súd trest za viaceré trestné činy (za dva prečiny), čo by napĺňalo aj priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. h) Tr. zák., túto mu však krajský súd nemohol pripočítať, nakoľko odvolanie podal len obžalovaný, a preto nemohlo dôjsť k zhoršeniu jeho pozície. Inak povedané, krajský súd nemohol rozhodnúť v neprospech obžalovaného a trest ukladať len s požitím § 38 ods. 2 Tr. zák.

Súd ukladal obžalovanému súhrnný trest za dva prečiny, pri ktorých je rovnaká trestná sadzba až na jeden rok. Súd tak podľa systematiky úpravy označených prečinov v Trestnom zákone, ako aj úvahy, že pri prečine poškodzovania cudzej veci došlo k porušeniu záujmu chráneného Trestným zákonom na ochrane vlastníctva cudzej veci a pri prečine ohrozenia pod vplyvom návykovej látky došlo k ohrozujúcemu prečinu, ukladal trest podľa § 245 ods. 1 Tr. zák.

Z vyššie uvedeného vyplýva, že u obžalovaného je pomer poľahčujúcich okolností (§ 36 písm. k/, l/ Tr. zák.) a priťažujúcich okolností (§ 37 písm. m/ Tr. zák.) v pomere 2 : 1, čo má dopad na aplikáciu ust. § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák. Pri zákonom stanovenej trestnej sadzbe za trestný čin – prečin poškodzovania cudzej veci v rozpätí až na 1 rok sa to prejaví na znížení hornej hranice zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu podľa pravidiel § 38 ods. 8 Tr. zák., t.j. upravená trestná sadzba je až na 8 mesiacov.

V prípade obžalovaného boli splnené zákonné podmienky na uloženie súhrnného trestu podľa § 42 ods. 1 Tr. zák. k odsúdeniu obžalovaného na základe rozsudku Okresného súdu Námestovo, sp.zn.

6T/51/2021 z 24.5.2022, právoplatného 24.5.2022. Súhrnný trest uložil obžalovanému aj prvostupňový súd. Treba uviesť, že z tohto dôvodu okresný súd pripojil označený spis, ktorého podstatný obsah aj oboznámil v rámci dokazovania na hlavnom pojednávaní z 21.9.2023, ako táto skutočnosť vyplýva zo zápisnice na č.l. 168 súdneho spisu, avšak vo výrokovej časti napadnutého rozsudku sa dopustil zrejmej nesprávnosti, keď tento rozsudok označil pod sp.zn. 6T/51/2022. Je zrejmé, že okresný súd najskôr vychádzal z odpisu registra trestov, kde je tento rozsudok týmto spôsobom označený. Pre úplnosť je potrebné dodať, že súd v ukladanom súhrnnom treste popri treste odňatia slobody mal podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. z výroku o treste skoršieho rozsudku, ktorý bol dotknutý uložením súhrnného trestu, obžalovanému uložiť okrem trestu zákazu činnosti aj peňažný trest vo výške 1 500,- eur, ktorý absentoval (z dôvodu ukladania súhrnného trestu nie je podstatné, že bol už zaplatený).

Skorším rozsudkom Okresného súdu Námestovo bol obžalovanému uložený peňažný trest vo výške 1 500,- eur s náhradným trestom odňatia slobody vo výmere 45 dní a trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na dobu 30 mesiacov. Trest bol obžalovanému uložený tiež po tom, ako súd prijal vyhlásenie obžalovaného o vine, pri vyrovnanom počte poľahčujúcich a priťažujúcich okolností podľa § 38 ods. 2 Tr. zák. (§ 36 písm. l/ Tr. zák. a § 37 písm. m/ Tr. zák.).

Pri ukladaní trestu krajský súd vychádzal zo všeobecných zásad pre ukládanie trestov podľa § 34 a nasl. Tr. zák. Prihliadol najmä na okolnosti spáchania trestného činu (obžalovaný videl zaparkované auto poškodeného pred bytovkou, v ktorej býva jeho bývalá priateľka, preto jej opakovane zvonil, a keď mu neotvárala, zakaždým poškodil motorové vozidlo poškodeného, po jeho poškodení zostal čakať na policajtov a hneď sa s poškodeným dohodol o náhrade škody) – žiarlivosť a impulzivnosť obžalovaného, pod vplyvom ktorej sa dopustil skratového konania, okamžité oľutovanie tohto konania, nahradenie vzniknutej škody v celom rozsahu a kritický postoj obžalovaného k protiprávne konaniu, ako aj jeho následku od začiatku trestného stíhania. Obžalovaný sám nevedel vysvetliť, čo to do neho vošlo. Krajský súd sa stotožnil s názorom obhajoby, že trest si splní svoj účel, len keď je primeraný k závažnosti protiprávneho konania a jeho výchovný účel sa dostaví včas. V danom prípade od spáchania trestného činu do rozhodnutia okresného súdu uplynuli skoro tri roky. Za uvedených okolností podľa názoru krajského súdu nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 4 mesiace považoval za neprimerane prísny. Za primeraný, zákonný trest a zároveň zodpovedajúci účelu trestu v rovine individuálnej a generálnej prevencie za celú zbiehajúcu sa trestnú činnosť považoval krajský súd peňažný trest. Berúc do úvahy predchádzajúci trest uložený skorším rozsudkom, uložil obžalovanému súhrnný peňažný trest vo výmere 2 000,- eur. Ako primeraný náhradný trest uložil obžalovanému trest odňatia slobody vo výmere 2 mesiace. Ďalšia časť výroku o treste je naplnením ust. § 42 ods. 2 Tr. zák. pri zrušení skoršieho rozsudku dotknutého uložením súhrnného trestu. Takto uložený trest zohľadňuje individuálne okolnosti prípadu a neprimerane nepostihuje rodinu páchatel'a a jeho pracovnú sféru. Tým je naplnený aj súčasne dlhodobo presadzovaný trend v trestnom práve po restoratívnej justícii, teda plnohodnotné uplatňovanie alternatívnych trestov s dôrazom na odčinenie následkov trestnej činnosti.

Pokiaľ ide o osobu obžalovaného, tento má síce v odpise registra trestov deväť záznamov, ale s výnimkou cudzozemských rozhodnutí má všetky zahladené. Treba dať do pozornosti, že prvých päť záznamov je časovo ohraničených právoplatnosťou trestného rozkazu Okresného súdu Prešov, sp.zn. 32T/54/2010 z 9.12.2010. Potom nasleduje rozhodnutie Okresného súdu Vranov nad Topľou z roku 2020, ako je uvedené vyššie, kde tiež platí fikcia neodsúdenia, dva cudzozemské rozsudky a posledný je rozsudok dotknutý týmto rozhodnutím o uložení súhrnného trestu. Teda aj z tohto pohľadu je uložený druh trestu na nápravu obžalovaného postačujúci.

Ostatné námietky obžalovaného (rozpor medzi výrokovou časťou rozsudku a jeho odôvodnením v spôsobe výkonu trestu odňatia slobody, nedostatočné odôvodnenie rozhodnutia) sú vzhľadom na uložený trest, ako aj doplnenie odôvodnenia krajským súdom bezpredmetné.

Odvolací súd preskúmal správnosť konania, ktoré predchádzalo napadnutému rozsudku obžalovaným, a nezistil žiadne pochybenia. Nezistil ani chyby, ktoré odvolaním neboli vytykané a ktoré by boli takej povahy, že by odôvodňovali po právoplatnosti rozsudku podanie mimoriadneho opravného prostriedku, a to dovolania na základe ustanovenia § 371 ods. 1 Tr. por. alebo § 371 ods. 3 Tr. por.

Na základe vyššie uvedených skutočností odvolací súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.